

«ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2026» 27η μέρα - π. Ιωσήφ Αγιορείτης

/ [Ενορίες](#)



Ολοκληρώνεται και η τέταρτη εβδομάδα των ενοριακών εορταστικών εκδηλώσεων, με την επωνυμία «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2026», που τελούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου του Δήμου Αγίου Δημητρίου. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδος αυτής, οι εκδηλώσεις κορυφώνονται εν όψει της πανηγύρεως του Ιερού Ναού και της εορτής του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα ομιλητής της 27ης ημέρας ήταν ο Οσιολογιώτατος Μοναχός π. Ιωσήφ Αγιορείτης. Θέμα της ομιλίας ήταν: «Αναμνήσεις από την

γνωριμία μου με αγιασμένα πρόσωπα της Αθωνικής πολιτείας».

Στην αρχή της ομιλίας του, ο πατήρ Ιωσήφ δανείστηκε τον συγκινητικό λόγο του Ψαλμωδού, «έμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων», για να ξεδιπλώσει ένα οδοιπορικό μνήμης γεμάτο από τις άγιες μορφές. Αναφερόμενος στην κατάσταση του Αγίου Όρους εκείνης της εποχής, περιέγραψε μια πολιτεία που ακροβατούσε μεταξύ παρακμής και ακμής. «Όμως, ακόμα και μέσα σε αυτό το κλίμα, υπήρχαν κρυμμένες ψυχές που υπερέβαιναν σε άσκηση τους μοναχούς των κοινοβίων. Άνθρωποι αφανείς, όπως ένας αρχοντάρης στη Μονή Βατοπαιδίου που έπλενε, σιδέρωνε και διακονούσε αδιάλειπτα τους ξένους, ή ένας άλλος στη Μονή Ιβήρων που φρόντιζε μόνος του εκατόν πενήντα επισκέπτες με υποδειγματική προθυμία, όντας πάντοτε ο πρώτος που έμπαινε στον ναό μόλις χτυπούσε η καμπάνα», επισήμανε ο ομιλητής.

Εν συνεχεία, θέλοντας να αναλύσει το μυστήριο και τις παγίδες της νοεράς προσευχής μίλησε για έναν φοιτητή Θεολογίας που προσπαθούσε να λείει την ευχή συντονίζοντάς την με την εισπνοή και την εκπνοή. Το αποτέλεσμα ήταν μια βαριά ψυχοσωματική υπερκόπωση. Όταν κατέφυγε στον παπα-Χαράλαμπο Διονυσιάτη, εκείνος τον συμβούλευσε: «Αφού είσαι αρχάριος, μην λες την ευχή με εισπνοή και εκπνοή. Θα στέκεσαι όρθιος και θα την επαναλαμβάνεις συνέχεια με το στόμα, προσπαθώντας να κατανοείς τις λέξεις. Έτσι, δεν αφήνεις τρύπα στον σατανά». Μόλις βγήκε από το κελί του, η ευχή άναψε μέσα του σαν φλόγα που ήταν η μεταδοτική χάρη του γέροντα, ο οποίος αναδείχθηκε μέγας διδάσκαλος της νοεράς προσευχής.

Σε άλλο σημείο, ο πατήρ Ιωσήφ σκιαγράφησε τη μορφή του Γέροντος Αρσενίου του Σπηλαιώτου, του συνασκητή του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστή. Περιγράφοντας τα αδιανόητα πνευματικά τους μέτρα και την άκρα ταπείνωση, διηγήθηκε με γλαφυρότητα: «Όταν κάποτε βρήκαν στο σακούλι τους μόνο σκουληκιασμένα παξιμάδια, ο παπά-Αρσένιος λυπήθηκε. Ο δε Γέρων Ιωσήφ του απάντησε: “Αν ήμασταν άξιοι για κάτι καλύτερο, θα μας το έδινε ο Θεός. Αυτό μας αξίζει, αυτό θα φάμε. Θα τρώμε όμως μετά τη μεσημβρινή, που είναι σκοτεινά, για να μην βλέπουμε τα σκουληκάκια”».

Κλείνοντας την ομιλία του, ο πατήρ Ιωσήφ είπε για τον Γέροντα Ιωσήφ: «Το 1959 μας στέρησε ο Θεός πρόωρα τον μεγάλο φωστήρα της εποχής μας. Είναι τεράστια μοναδική μορφή της εποχής μας και είναι αυτός που επανέφερε στο προσκήνιο την ησυχαστική ζωή και την νοερά προσευχή η οποία είχε μαραθεί. Δεν είχαμε

διδασκάλους να την διδάξουν, ενώ και στον κόσμο και στο Άγιο όρος πίστευαν ότι με την ευχή μπορεί να πλανηθείς. Αλλά χωρίς ευχή δεν είμαι πλανεμένος; Η ευχή είναι το όπλο».

Εν συνεχεία ακολούθησε το «Ενοριακό Αρχονταρίκι», εντός του Ιερού Ναού, όπου ο π. Ιωσήφ, απάντησε στα ερωτήματα που δέχτηκε από το ακροατήριο.

Η 27η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Αναγνωστάκης, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Αφιδνών.

Έψαλαν ο ιερολογιώτατος π. Άγγελος Μιχαλόπουλος και ο πρωτοψάλτης κ. Διαμαντόπουλος Παναγιώτης.

